

i Anledning af hvad den sidste ærede Taler har anført, at fremsætte det Spørgsmaal for ham, om han da virkelig troer, at det er noget ganske Særegent for den danske Marine og den danske Marinebestyrelse, at hvad de bespare under dem paa de forskjellige Conti, det ønske de helst at anvende paa andre Ting, som henhøre under Bestyrelsen, og om, forsaavidt de have en saadan Ret, de da derfor have en særdeles Opfordring til at gjøre Besparelser for at anvende det i andre Retninger? Jeg troer virkelig, at dette ligger i den historiske Udvikling, som har fundet Sted ved vor Marinebestyrelse. Det er bekendt, at den Mand, som har indført saa megen Orden i Marinebestyrelsen, at den Mand, som har bragt det dertil, at Marinen ikke har forbrugt mere i de Aar, der gif forud for Krigen, end den samme Sum, som engang var bestemt dertil, at denne Mand uden Tvivl havde til Hensigt, om jeg saa maa sige, at gjøre Marinen uafhængig af Finansbestyrelsen, idet han ønskede, deels at opsamle saa betydelige Fondsdeels at faae en engang bestemt Sum og med denne Sum at indrette sig i Marinens Bestyrelse paa den Maade, han ansaae for at være den hensigtsmæssigste. Jeg vil nu ingenlunde misstykke den Fremgangsmaade, som i denne Henseende har fundet Sted, men tvertimod gjerne anerkjende den Orden og den mulige Besparelse, som derved har fundet Sted i Marinen. Men jeg troer ikke, at man deraf kan udlede nogen Slutning med Hensyn til, hvorledes det bør være indrettet for Fremtiden. Jeg troer ingenlunde, at Marinens Bestyrelse ikke vil finde sig foranlediget til at indføre de Besparelser, som den forresten maatte ansee for hensigtsmæssige, naar den ikke tillige kan faae Nytte deraf for den særegne Bestyrelse.

Marineministeren: Marineministeriet vil aldrig undslaae sig for, men tvertimod endogsaa stræbe efter, at nærme sig de Regler, som maae ansees for at være hensigtsmæssige ligesaavel med Hensyn til Regnskabsvæsenet som med Hensyn til enhver anden Branche, som er Marinen vedkommende. Det er nærmest Betragtningen af, hvad der kan ansees at være i Statskassens Lær, og hvad derpaa kan faae Indflydelse, som maatte kunne bringe

til at holde paa det gamle System. Men, saasnart det anerkjendes, at dette System er seilagtigt, saa vil Marinen naturligtvis frasæde det, saa vil den naturligtvis stræbe efter at underordne sig de samme Regler, som man anseer for at være hensigtsmæssige i de øvrige Grene af Statshuusholdningen. Naar man siger, at Marinen vist vil bestræbe sig for at indføre saadanne Besparelser, som kunne ansees for hensigtsmæssige, da maa jeg hertil bemærke, at de Besparelser, som der her nærmest er Tale om, ere slet ikke Besparelser, som hidrøre fra, om Noget er mere eller mindre hensigtsmæssigt, men det er tilfældige Besparelser. Det er Besparelser, som til Exempel fremkomme derved, at der bliver en større Mængde Folk udcommanderede til Skibs, hvorved der spares, hvad der ellers anvendes paa deres Landkost o. s. v. Og at det Beløb, som derved bespares, atter anvendes af Marinen til at leie Folk, som i hines Fraværelse maae besørge deres Arbeide, saaledes f. Ex. til at leie Sjouere til Arbeide paa Holmen, det har Marinen altid anseet for at være en ganske naturlig Ting, og det forekommer mig virkelig ogsaa at være saa ifølge Sagens egen Natur og Betskaffenhed. Hvad jeg derimod har fremhævet, og hvad der er det praktiske vigtigste Punkt her, det er, at, naar Staten fordrer, at et Beløb af 50,000 Rbd. af disse Marinens Besparelser skal indbetales i Statskassen, saa tvinger man Marinen til at forhøje sit Budget med det saaledes calculerede Beløb af 50,000 Rbd., hvad ogsaa den ærede Taler har anført; det vil og maa blive en Nødvendighed. Deraf følger, at, naar man siger: Vi ville indskrænke Marinens Budget indtil et vist Beløb, — saa vil man først indskrænke det til dette Beløb, ved at votere det endeel høiere, end det er paa Papiret, og det var under denne Forudsætning, at jeg fremhævede ikke alene, at disse Besparelser gjøre, at Summen synes at være høiere, end den er det i Virkeligheden, men ogsaa at der under denne Sum til Marinen er opført Summer til Lods-, Fyr- og Vagervæsenet med et Beløb af henimod 100,000 Rbd.; thi Lods-, Fyr- og Vagervæsenet er vistnok Marinen vedkommende, men det er fuld saa meget i Sagens delstandens som i Marinens Interesse.